

בולעטין # 351 - כסלו תשנ"ב לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

ילקוט שמעוני דברים - פרק א - רמז תתד

ותקרבו אלי כלכם. בערבוביא, ולהלן הוא אומר ותקרבו אלי כל ראשי שבטיכם, ילדים מכבדים את הזקנים וזקנים מכבדים את הראשים, וכאן הוא אומר ותקרבו אלי כלכם בערבוביא, ילדים דוחפים את הזקנים והזקנים דוחפים את הראשים, נמצאת אומר שתי קריבות הן אחת קריבה לשם שמים [ואחת קריבה שאינה לשם שמים], נמצאת אומר שתי ראיות הן אחת ראיה של נחת ואחת של צער. באברהם הוא אומר שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם זו ראיה של נחת. במשה הוא אמר עלה ראש הפסגה ושא עיניך זו ראיה של צער. נשלחה אנשים לפנינו רבי שמעון אומר גנות גדול היתה בידיהם של ישראל, בשעה שמארו נשלחה אנשים אמר להם המקום אם כשהייתם בארץ ערבה ושוחה זנתי ופרנסתי אתכם, כשאתם נכנסים לארץ ובה ורחבה על אחת כמה וכמה שאזון ואפרנס אתכם, עלובין בני אדם שכך בקשו להם:

וישיבו אותנו דבר. באיזה לשון הן מדברים. את הדרך אשר נעלה בה אין לך דרך שאין בה עקמומיות, אין לך דרך שאין בה ממנות, אין לך דרך

שאין בה (יז) פרשות. ואת הערים אשר נבא אליהן לידע באיזה דרך אנו באין עליהן. ויחפרו לנו (כתוב בפרשת שלח לך אנשים). וייטב בעיני הדבר, בעיני טוב ולא בעיני המקום, אם בעיניו היה טוב למה נכתב עם דברי תוכחות, משל לאדם שאמר לחברו מכור לי את חמורך זה, אמר לו הן, נותן אתה לי לנסיון, אמר לו הן, בוא אתי ואני אראה כמה נושא בהר וכמה נושא בבקעה, כיון שראה שאין מעכבו כלום (אלא בשביל לשאת) [א"ל בוא קח] את מעותיו, לכך נאמר וייטב בעיני הדבר. ואקח מכם שנים עשר אנשים מן הברורים שבכם מן המסולתין שבכם. איש אחד לשבת מה אני צריך [לומר] ואקח מכם שנים עשר אנשים מגיד שלא היה שבת לוי עמהם. ויפנו ויעלו ההרה (מגיד שנקרא על שם סופו) מגיד שדרך מרגלים (יח) לעלות בהר, וכן רחב אומרת לשלוחי יהושע ההרה לכו וגו' מלמד ששרתה עליה רוח הקדש, שאלו לא שרתה עליה רוח הקדש מנין היתה יודעת שעתידין לחזור לאחר שלשה ימים:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)